

ЗВ'ЯЗОК СПРИЙНЯТТЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЧАСУ З СОЦІАЛЬНО – ПСИХОЛОГІЧНОЮ АДАПТАЦІЄЮ ОСОБИСТОСТІ

Люди протягом свого існування ніколи не ігнорували час. Вони прагнули і прагнуть його підкорити. Таке бажання підтверджується існуванням міфів про божественну силу підкорення часу.

Різноманітні науки мають свою точку зору на час, як на наукову категорію. В філософії переважають погляди на час як на категорію буття. У точних науках (фізика в першу чергу) час розглядається як безперервний континіум, який не ділиться і не переривається. В психології час розглядається переважно як феномен соціальної перцепції і буття.

Перцепція часу людиною відрізняється від його фізичних характеристик. Так у сприйнятті людини час може прискорюватись або уповільнюватись, стискатись або розтягуватись, перериватись.

Сприйняття фізичних характеристик часу людиною характеризується недооцінкою, або переоцінкою його плинності.

Існування фізичного часу людиною сприймається як категорія буття, як особистий ресурс. Оптимальне використання цього ресурсу сприяє ефективній соціально-психологічній адаптації людини.

Формування адекватного уявлення про час як про окремий феномен впливає не тільки на всі сторони процесу пізнання, але й на процес соціально-психологічної адаптації людини.

Соціально-психологічна адаптація – це взаємодія особистості і соціального середовища, яка призводить до оптимального співвідношення цілей та цінностей особистості і соціуму.

Крім того, людина як біологічна істота прагне пристосувати свої життєві ритми і цикли до природних. Розлад між ними свідчить про виникнення особистісних проблем у людини.

Цікавим є й спостереження про «ефективність» нації, її людей і категорії часу в національній мові. В групі слов'янських мов існує три категорії часу: минуле, теперішнє, майбутнє. А в англійській мові, більше 16 категорій часу. Англломовні нації є найбільш соціально-адаптованими.

На сьогодні, не дивлячись на таке сильне бажання підкорення часу людина може лише «наповнити» його діями та упорядкувати свої дії певному ритму і циклу. Соціально-адаптована людина в реалії не підкоряє час, а вміє організувати свої дії на протязі часу.

В емпіричній частині моєї роботи буде перевірятись наступна гіпотеза: як адекватне уявлення та особливості психологічного часу людини впливають на ефективність процесу її соціально-психологічної адаптації.